

Pau Faner, nascut a Ciutadella el 1949, ha estat guardonat amb els premis literaris més importants ■ ORIOL DURAN

Pau Faner presenta la novel·la 'L'amor del capità Gavina', una recreació de la vida de Jordi Farragut

Quan l'aventura és protagonista

Lluís Lloret
BARCELONA

Joan Gavina és la versió novel·lesca de Jordi Farragut, un menorquí nascut el 1755 amb una vida que el va dur d'estudiar nàutica a Barcelona fins a lluitar amb l'exèrcit nord-americà i esdevenir un heroi. A *L'amor del capità Gavina*, publicat per Meteora, Pau Faner ha anat molt més enllà, fidel a la intenció d'escriure una novel·la d'aventures. "Un deu per cent és biografia i la resta, ficció. Dates, noms de batalles i alguns personatges històrics són reals, però l'heroi és de ficció, basat en Ferragut. És el típic personatge bo de novel·la d'aventures. Bo fins al final, perquè el real anava contra els indis *cherokees* i el meu se'n fa amic", detalla l'autor.

Nascut a Ciutadella el 1949, Pau Faner va ser fins a la jubilació professor d'anglès. Amb la manutenció garantida, va poder deixar anar la força creadora i va ser pintor, toca la guitarra i compon can-

çons ("això és un *hobby*, em relaxa tocar i cantar una estona abans d'anar a dormir") i, sobretot, ha escrit fins a 37 títols, amb els quals ha guanyat els principals premis: Sant Jordi, Pla, Lull, Nadal, Víctor Català, Crexells, Ciutat de Palma...

L'amor del capità Gavina es podria considerar novel·la històrica pels fets reals que s'esmenten. "El marc històric és important, però en aquest cas no essencial", explica Faner, per qui el que importa és l'aventura i els amors del personatge. "Quan vaig guanyar el Sant Jordi, Joan Oliver em va dir: «Has de fer una novel·la de pirates i d'amor, perquè les que més llegeixen són les dones, i els encanten, aquestes trames»", recorda rient.

El llenguatge que utilitza és entre oral i literari, modismes menorquins i oferint una llengua viva, que dona color a l'obra. "Ja havia fet més novel·les d'aventures, però aquesta és la que m'ha quedat millor, més rodona i clàssica.

A més, per primer cop a la meua vida diuen que he creat bé els personatges femenins." N'hi ha quatre d'importants que ajuden a construir l'heroi. La seva mare; la seva germana, Fara, que fa la funció clàssica de l'amic de l'heroi; una

"És més fàcil pintar que escriure. Un quadre és una imatge. Una novel·la, milers"

prostituta que es diu Magdalena, la segona història d'amor, que protegeix l'heroi fins al final; i l'Àgueda, de bona família i amor impossible que, a sobre, es cassa amb l'antagonista de l'heroi, el gran dolent Felip de Galba.

"El que cal, el que he buscat, és fer una novel·la d'aventures en què els pro-

tagonistes siguin versemblants, de carn i ossos. De fet, el protagonista d'una novel·la d'aventures és *l'aventura*, i això em surt fàcil. La imaginació no m'ha fallat mai. En tinc massa i tot!", confessa.

Va començar a publicar quan només tenia 22 anys. "Abans ja pintava, però em vaig anar decantant cap a la literatura, penso que tinc més dots per escriure que no per pintar. És més fàcil pintar un quadre que escriure una novel·la. Un quadre és una imatge. Una novel·la, milers", matisa.

Pau Faner assegura que ha pogut escriure el que ha volgut quan ha volgut i que sempre ha escrit, no tots els dies, però gairebé; "la majoria, obres de realisme màgic o d'aventures". Fins fa uns cinc anys escrivia a raig, però ha canviat i fa "feina prèvia de guió, de creació de personatges, de divisió de capítols i de documentació. Com qualsevol ofici, com més practiques més en saps". Cosa que es demostra a *L'amor del capità Gavina*. ■

Mor la cantant Sharon Jones

La diva del 'soul' i el 'funk' va començar la seva carrera als 40 anys

Redacció
BARCELONA

Va morir divendres al vespre. La cantant de *soul* americana Sharon Jones tenia un càncer de pàncrees contra el qual havia lluitat encarant amb fermesa la malaltia. Fins i tot havia protagonitzat un documental en el qual parlava del seu mal, que se li havia detectat el 2013.

Va morir jove, però la seva carrera professional la va començar de gran. Als 40 anys es va donar a conèixer amb el grup Dap-Kings. La seva professió anterior havia estat guarda de presons. Però no li havia mancat formació musical en la gran escola de la música negra americana: les esglésies. Amb

Sharon Jones, en una actuació el 2015 ■ AFP

l'àlbum *Give the people what they want*, amb Dap-Kings va ser nominada als Grammy el 2014 en la categoria de *rhythm-and-blues*. Havia col·laborat amb Lou Reed i Amy Winehouse, en el seu àlbum *Back to black*. A Barcelona havia actuat a La Boîte, l'Apolo i el Palau de la Música.

Palau de la Música Catalana
DISSABTE, 26 DE NOVEMBRE 2016 - 19.00 h

Estrena de Simon Halsey com a director de l'Orfeó Català

125 anys

Requiem de Fauré

Un cant de bellesa i llum

Orfeó Català
Cor de Cambra del Palau
Maria Espada, soprano; Joan Martín-Royo, bariton
Simon Halsey, director

S. Brotons: *Oda infinita* (obra d'encàrrec amb motiu del 125è aniversari de l'Orfeó Català)
F. Mendelssohn: *Hör mein Bitten*, WoO15
G. Fauré: *Requiem en Re menor, op. 48*

Entrades a 25 i 35 euros a www.palaumusica.cat i a Taquilles del Palau

Amb la col·laboració de:

681882_1150644